

τίζει το μυαλό του ανθρώπου. Είναι προϊόν του εγωισμού που είναι αποδεδειγμένο ότι πάντοτε δέχεται κτυπήματα που πότε είναι μαλακά και πότε είναι σκληρά πολύ σκληρά.

Με αυτή τη νοουθεσία του σοφού γέροντα έγινε ένα θαύμα γιατί αμέσως ο φίλος μας ο αυτοκινητιστής προχώρησε για να σηκώσει το αυτοκίνητό του. Και τότε όλοι οι παρόντες με ένα μεγάλο αυθορμητισμό χειροκροτήσαμε την πράξη του. Βλέπετε όλοι οι άνθρωποι είναι αναγκασμένοι να υποχρεώνονται από τα γενναία έργα έστω και των πεισματάρηδων. Ομως εγώ δεν σταμάτησα έως εδώ. Προχώρησα και να γνωρίσω το σοφό γέροντα και να τον συγχαρώ. Και κάτι άλλο. Ηθελα να τον ρωτήσω πως τα κατάφερε να μπει στην ψυχосύνθεση αυτού του πεισματάρη αυτοκινητιστή.

Και ο γέρος χωρίς κανένα δισταγμό άρχισε να μου λέγει. Τι να σου πω φίλε μου. Όταν

αντιμετωπίζω μεγάλες στιγμές σαν αυτή ξέρω να γίνομαι άλλος άνθρωπος. Χάνω το γόητρο μου, τον εγωισμό μου, την αξιοπρέπεια μου και γίνομαι όσο πιο μικρός άνθρωπος μπορώ. Με αυτόν τον τρόπο τα κατάφέρνω τις πιο πολλές φορές και μπαίνω στην ψυχосύνθεση όλων σχεδόν των απλών ανθρώπων ακόμη και των πεισματάρηδων.

Φεύγοντας από εκεί άρχισα να σκέφτομαι και να μονολογώ με τον εαυτό μου. Αφού λέγω όλοι οι άνθρωποι είναι το ίδιο, γιατί άλλοι να είναι πρόθυμοι και να ικανοποιούνται μόνο με την παρακάλεση για να σου κάμουν κάτι, άλλοι να είναι δύσκολοι και να θέλουν παραινέσεις, άλλοι να είναι τεμπέληδες και να θέλουν απειλές και άλλοι να είναι εγωιστές και πεισματάρηδες και να θέλουν νοουθεσίες από ποβαρούς γέροντες. Βέβαια δεν τα κατάφερα ακόμη να βρω απάντηση στα ερωτήματα μου.

A. M. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Το όνειρο

18.1.1985

Το χωριό μου είδα ψες
τις μεγάλες τις αυλές
τα παιδάκια στα δρομάκια
του παππού τα εγγονάκια.

Ο παππούς μου στο χωριό
είχε το μανάβικό του
κι η γιαγιά με το σμιλι
έκανε φορεματάκι
στο μικρό της εγγονάκι.

Ο Τούρκος ο κακός
ξάφνου μπαίνει στο χωριό
και μας διώχνει ένα ένα
και ξυπνώ φοβιτσιασμένα.

Η πέρδικα

18.1.1985

Είχα μια πέρδικα μικρή
μέσα στο κλουβί
μα ήρθε κάποτε η στιγμή
να ελευθερωθεί.

Πόσο χάρηκα πολύ
εκείνη την στιγμή
αν μπορούσα κι εγώ
να γυρνούσα στο χωριό.

Θάθελα πολύ
να γίνω μια στιγμή
μια πέρδικα μικρή
και να πάω στο χωριό
το σπίτι μου να δώ.

Ανδρούλα Σ. Ανδρέου τάξης Δ' Β' Δημοτικού Σχολείου Παλουριώτισσας